

kozaških, vojvod braclavskih, metropolitov kijevskih in sprog rodovine gleboške, pa tudi takih, s katerimi je hiša v rodu. V spalnici visé obrazi svetnikov in svetnic, kropilnik z blagoslovljeno vodo in nad dvajset ročnic, v kotu pa stoji kup palic in mušjih pokalnikov. V obednici so namalane na platno znamenite bitke, v predni sobi pa razni prizori iz lovskega življenja. Po vseh sobanah vise zlati svečniki, ki so okraseni z raznobojno steklenino. Tu in tam stojé zofe, ki so prestrte s tkanino najkrasnejih boj, pa stoli z izrezljanimi prepletki in cvetkami, ter obloženi s pozlačenimi platmi. Nadalje vidiš komode iz cedrovine, mizice iz zimzelena, podstavke iz črnega lesa ter vložene s slonovino in z zlatom. Na okrajkih dimnikom in pečém stoji japonski porcelan, česko steklo, človeške in živalske podobe iz solí, papirja in kamenja, potem morske školjke in polži, izteleseni tiči, zlate in srebrne čaše, posejane z dragocenim kamenjem, in po stenah visé zrcala iz kovine in stekla.

Gospod Glebocki ima uže pet križev, ali še je krepek; obličje mu ni nagubano, sivih las tudi še ni opaziti na glavi, oko mu je iskro, brke jako dolge, da kar visé kot dve kitici. Po staropoljskem kroju nosi ta visokostasni plemič napeto obleko brez zavratnika, srajca je zapeta z briljantom, župan je iz rudečega atlasa, kontuš z odprtimi rokavi je tamnomoder, in ima s turškimi glavami nabite gumbe. Tudi nosi težek pas, ki se mu na vso moč podaje. Široke šaravare ima iz žameta, in žolte škornje iz kozlovine, podkovane s srebrnimi podkvami. Ob bedru mu visí karabela v nožnici iz gadove kože, ročaj pa je zlat, obložen s smaragdi in rubini.

Gospa Glebockova Helena je atamanskega rodu, prevnukinja je atamana Bruhovieckega, ki se je proslavil na Siču in po vsi zemlji, koder se govori o Zaporožcih. Gospa je stara 25 let, rasti je vitke, lica gladkega, oči temnosivih in las črnih. Da si milina kraljuje na licu njenem, vendar se jej bere v očéh uznešen ponos. Suknja nje je iz zelenega atlasa in razpeta preko širokega krila, spodaj obložena s snežnobelim obrobkom; ovratek je iz babantskih čipk, in na glavi ima ravno tak cepič. Okrog vratú se jej ovijate dve vrsti debelih biserov, in krežlec na prsih jej zapenja debel briljant, debel kot turški bob; črevljčka sta iz zelenega atlasa, ob prstih tesna in zakrivena, a na petah visoka; nogovice so iz bele svile.

Ta zakonska imata dva sina. Ljudje pripovedujejo, da je Glebocki mlade dni napravil marsikatero norost, a ko se je bil oženil, postal je pameten mož, in sedaj živi, kakor pristuje krščanskemu možu in plemiču poljskemu.

(Konec prihodnjích.)

Iz državnega zbora.

Borsni davek.

V državnem zboru prejšnji torek pričeta razprava o borsnem davku nadaljevala se je minuli petek. Če se pregleda vsa ta razprava, se mora se ve da izreči, da je iz borsne razprave postala prava judovska pravda.

Prvi govornik v petek bil je slovenski poslanec Obreza, ki je v dobro premišljenem, temeljitem in obširnem govoru razložil, da on in ž njim tudi vsa desnica hoče in zahteva tak borsni davek, kakoršen je v obče mogoč in tako mogoč, da tudi državni blagajnici kolikor največ prinaša.

Govor Obrezov, izvrsten in vseskozi stvaren, bil je sprejet z živahno pohvalo, ker označil je enako nasproti

antisemitom, kakor filošemitom in vladi ono stališče desnice, s katerega se more pa tudi mora vpeljati borsni davek, kar prej enako iz denarnih kakor iz političnih ozirov.

Za Obrezo govoril je protestantski superintendent Haase zopet celo uro tako neprimerno in nesrečno braneč jude in napadajoč antisemite pobijaje izrekoma Türkove in Pattai-ove protijudovske napade, da ga je bila uže vsa zbornica sita — in pa tako, da s svojim govorom judom ni pridobil ne enega prijatelja, nasprotno pa se sme trditi, da je bil Haase-ov govor pripraven, marsikoga nepristranskega potisniti med antisemite. Enako malo prida, najmanj pa stvarni bili so govori Pattai-Türkovi, akoravno se mora priznati, da je Pattai jako spretno zavračal protestanta Haase-a.

Jud baron Oppenheimer govoril je stvarno in priznati je, da je on mnogo vspešnejše zavrnil antisemita, kakor Haase, akoravno je popolnem opuščal osobno odgovarjati.

Prav nedostojen pa je bil medsoben, privaten kreg med rabinerjem Blochom in pa Schönererjem. Tako ravsanje nahaja se v krčmi, tudi na borsni, v parlamentu pa ni prostor za-nj.

Dalje utemeljeval je dr. Kronawetter svoj predlog, odpraviti notarsko potrjevanje podpisov na prav drašičen način.

Konečno utemeljil je še gališki poslanec Javorski svoj predlog zadevajoč carino na žito, v pomoč kmetijstvu. S tem storil je korak jako koristen in pomemben za kmetovalce izrekoma za obravnave in sklepe v carinskem odseku.

Tudi pri tej točki oglasil se je zopet antisemit Türk hoteč nagloma še dognati zvezo z Nemško. — Malo pred 4. uro bila je sklenjena seja.

V soboto imel je budgetni odsek svojo zadnjo sejo, v kateri je doglal vso razpravo v državnem proračunu za leto 1886. in pa finančno postavo tako, da se okroglo 14 dni kasneje, ako ne še nekaj prej prične budgetna razprava v zbornici sami.

Prihodnja seja je v petek 12. marca, sv. Gregorja dan in na dnevnem redu je podaljšanje budgetnega provizorja še za 2 meseca, potem pa prvo branje predloga Scharschinidovega o premembi člena XIX. državnih temeljnih postav in o vpeljavi nemščine kot državnem jeziku. — To je ponavljan predlog Wurmbrandov. Borba bo od strani desnice gotovo huda, ako pride do družega branja, v prvem branji pa se desnica ne bo spuščala v razpravo. Skoraj nedvomljivo pa je, da se predlog odstopi odseku v pretres in poročanje.

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. — Imenovanje. Minister in vodja pravosodnega ministerstva premestil je Karola Pleškota, svetovalca okrožne sodnije novomeške, k deželni sodniji ljubljanski; — imenoval Iv. Vencajza, okrajnega sodnika v Krškem, za svetovalca deželne sodnije ljubljanske, — J. Škerlja, okrajnega sodnika v Žužemberku, za pravn. namestnika okrožne sodnije novomeške, — konečno pa premestil dr. A. Ferjančiča, državnega pravnika namestnika z Novega mesta, k deželni sodniji ljubljanski.

— Izpred porote. Preteklo soboto stal je pred porotniki ljubljanskimi bivši krčmar J. Kralj, zatožen zaradi umora lastne pastrke Jovane Taškar. — Obširno smo uže popisali v „Novicah“ ta grozoviti umor, tedaj nam je sedaj samo ponoviti, da se je zatožba opirala na vse večinoma znane sumnje, izrekoma na priče,